

lesbrief 46 Paulus

Paulus

door Kim Nataraja

Het onderricht van Jezus, Johannes en Meester Eckhart vertelt ons dat het belangrijk is de twee kanten van onze menselijke natuur te kennen. Het moment dat we beseffen zowel Martha als Maria te zijn en begrijpen dat we zowel een actief 'ego' bezitten als een spiritueel wezen zijn, wordt door Meester Eckhart gezien als de 'Geboorte van Christus in de ziel'. Onze meditatie/contemplatie laat dit zien en integreert de twee kanten van ons wezen. We houden niet op met 'doen'; het 'ego' moet doen waartoe we zijn geroepen, maar ons 'doen' wordt bezielde door ons ware spirituele 'wezen'. Johannes gelooft dat Jezus het voorbeeld is van perfecte integratie van het menselijke en het Goddelijke.

Deze plotselinge bewustwording van het diepere, belangrijkere deel van ons zijn werd door de vroege Christenen 'metanoia' genoemd; een radicale verandering van perspectief op de werkelijkheid. Die van Paulus was buitengewoon, zoals we allemaal weten. Laurence Freeman licht dit als volgt toe:

"Zijn bekering was slechts het begin ..... er zijn andere beschrijvingen van mystieke aanraking ..... In hoofdstuk 12 van de Tweede Brief aan de Korintiërs zinspeelt Paulus op een ervaring van 'weggerukt worden naar het paradijs' ('met het lichaam of zonder het lichaam, ik weet het niet – God weet het'), waar hij 'onzegbare woorden hoorde, die geen mens mag uitspreken'. Het lijkt op Joods apocalyptische mystiek, maar het is ook uniek, vooral omdat het zo duidelijk autobiografisch is. De bedoeling van zijn verhaal is echter niet om 'op te scheppen', want daar is hij wars van, maar om erop aan te dringen dat mensen hem moeten beoordelen op basis van wat ze zien – en dat is om zo te zeggen zijn menselijke zwakheid. Wie is hij, deze op zichzelf staande apostel, die zo'n geweldige mystieke genade ontving? Verrassend maar significant – hij is zoals wij. Meteen vertelt hij dat 'een doorn in zijn vlees gestoken is' zodat hij niet verwaand wordt, een beproeving die – ondanks zijn gebeden – God niet van hem weggenomen heeft. Hij werd dus zwak en nederig gehouden, terwijl hij gemachtigd werd met een grote richtinggevende genade om zijn missie te vervullen. En hij is trots op de zwakte en roemt niet op de mystieke ervaringen, omdat 'de kracht van Christus rust op de zwakken en de goddelijke kracht wordt alleen gevonden in menselijke zwakheid'. 'Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik sterk'. (2 Kor 12-10) Hier zien we dat macht ten diepste wordt afgewezen, hetgeen essentieel is voor het mysterie van Christus en een christocentrisch leven. Christelijke mystiek concentreert zich niet alleen op de subjectieve ervaring, hetgeen zo makkelijk het ego kan opblazen, maar meer nog op Gods' werk in de grotere context van de wereld en de dienst aan anderen. Julian van Norwich staat dus in een grote traditie toen ze begreep dat haar 'openbaringen van goddelijke liefde' haar gegeven waren voor het welzijn van anderen."

Paulus verloor nooit de menselijke, de 'Martha'-kant van zijn natuur. Zijn menselijke kant, verlicht door zijn ware spirituele wezen, bezielde alles wat hij deed. 'Ik leef niet langer, maar Christus leeft in mij'. Dat inzicht gaf hem de kracht en de vasthoudendheid om anderen de weg te wijzen en te attenderen op het 'overstijgende' aspect van ons wezen en op de gehele Werkelijkheid.